

“PLEZIER IN HET WERK STOND VOOROP”

Jan Willem van Eijck:

Jan Willem van Eijck is de ‘E’ in EVZ. Hij zette in 1987 met Wouter Verschuur en Willem van Zelst het bureau op, na een gedeeld verleden bij het Tilburgse adviesbureau Van Spaendonck. “Wouter en Willem kwamen kort na elkaar bij Van Spaendonck binnen”, zegt Van Eijck, “ergens rond 1979, 1980. Dat kantoor begon na een paar jaar minder goed te lopen, collega’s vertrokken, het management voegde niets meer toe aan wat wij deden. In februari ’87 staken Wouter – hij was toen al vertrokken – en ik de koppen bij elkaar. We wilden samen verder, maar zijn voorwaarde was dat Willem met ons meedeed.” Jan Willem ging in 2004 met pensioen.

“Bij Van Spaendonck was ik coördinator voor de UGM- en ORBA-methode. Het was in ons belang dat ik die licentie mee kon nemen naar ons nieuw op te richten bedrijf. Toen dat eenmaal rond was en het met Van Spaendonck netjes was geregeld, konden we op 1 december 1987 van start. Wouter was toen al bezig met een ‘klus’ van een wederzijdse kennis, zo konden we een doorstart maken.”

“Vanaf dat moment is EVZ gaan lopen. Ons bedrijf heeft zich professioneel goed ontwikkeld, en dat mag je op het conto van Wouter Verschuur schrijven. Willem van Zelst stond borg voor een goede communicatie en infrastructuur, ik deed de ORBA-coördinatie. Zo vormden we een perfect driemanschap. Niet dat het altijd makkelijk was, want onze karakters botsten nogal eens. Maar altijd werd alles uitgepraat, en tot op de dag van vandaag zien we elkaar nog regelmatig.”

“Wouter is vooral zeer professioneel. Hij doet geen concessies; sommigen noemen dat star en onbuigzaam. Maar voor Wouter staat de beroepsethiek bovenaan. Hij motiveert zijn beslissing en komt er niet op terug. Die integriteit heeft ons ook wel eens een opdracht gekost, maar dat zegt meer over de opdrachtgever dan over Wouter. Marchanderen staat niet in zijn woordenboek.”

“Ook Willem is inhoudelijk meer dan goed. Maar daarnaast regelde hij alles, intern en extern. Heel precies, heel attent. Hij ging ook over ‘de cijfers’ en de financiële administratie. Zonder Willem zou EVZ niet zijn gevaaren zoals het is gevaaren. Mijn rol was vooral de kwaliteitsbewaking van de functiewaarderingen en de contacten met de vakverenigingen. Gedrieën deden we

acquisitie en bespraken we de voortgang van de opdrachten.”

“Het plezier in het werk stond bij alle drie voorop. Inkomen was ondergeschikt aan arbeidsvreugde. We wilden onze eigen professionele ontwikkeling bepalen, iets wat ons bij Van Spaendonck niet was gegeven. We bepaalden nu zelf de kwaliteit van ons werk. Het leukste dat we hebben gedaan? Dat waren toch wel de bedrijfstakonderzoeken. Daar kun je als adviseur je ziel en zaligheid in kwijt. We deden er aardig wat, maar de bedrijfstak horeca was wel één van de mooiste. Het was een gigantisch onderzoek, en in Willem hadden we natuurlijk een horeca-expert in huis! De moeilijkheidsgraad was groot,

want je hebt een enorme diversiteit aan functies en bedrijven. Ons onderzoek ging van Chinese restaurants tot Amerikaanse hotelketens, van pannenkoekenhuizen tot driesterrenrestaurants. De horeca moest naar een eenduidig salarisniveau en we hebben alle functies beoordeeld. Behalve die van masseuses en barpianisten, verder alles! Detectives, obers, kamermeisjes, koks, noem maar op. Dat was een imposante periode...”

“Wouter, Willem en ik streefden een gezonde groei na. Daarin zijn we geslaagd, dat mogen we wel concluderen. EVZ heeft nu zes, zeven adviseurs. Ons adagium was altijd: ‘groei niet te groot’. Of, zoals Wouter het altijd zei: ‘we moeten met alle adviseurs aan een normale tafel kunnen zitten’. Nu ook zij stoppen met het werk voor EVZ, kunnen we alle drie terugkijken op een carrière die ons bracht wat we er van hoopten. En laten we een bedrijf na dat de toekomst met vertrouwen tegemoet kan zien!”

Joost Klaverdijk

VOORUITZIENDE BLIK

...
we moeten met
alle adviseurs
aan een normale tafel
kunnen zitten
...

HET ZAL WEL EVEN STIL WORDEN
TIJDENS DE LUNCH

WANT BEIDEN ZORGDEN
VOOR VEEL GESPREKSTOF

...
tot zover
de weemoed
...

©zbreed

“GEEN WILLEM ZONDER WOUTER, GEEN WOUTER ZONDER WILLEM”

Wilma Leemans en Gerrie van Nunen, secretariaat EVZ:

Betrokken, onverzettelijk en een strenge arbeidsethiek. Dat blijken in de interviews de meest bepalende kenmerken van Wouter Verschuur en Willem van Zelst. Maar de meeste verhalen gaan over óf Wouter, óf Willem. Wie, naast Jan Willem van Eijck, kent beide heren even goed? Juist, Wilma Leemans en Gerrie van Nunen, de dames die sinds jaar en dag het secretariaat van EVZ vormen. Uit hun verhaal blijkt hoe verschillend de twee zijn, bijna als dag en nacht. Maar, zo zeggen ze, “geen Willem zonder Wouter, geen Wouter zonder Willem!”

Over uitjes, privé en de Mac.

“Ondanks, of misschien dankzij, hun verschillen kunnen ze heel goed met elkaar overweg”, zegt Wilma. “Ze respecteren elkaar volkomen, dat merk je heel goed. Het zal wel even stil worden tijdens de lunch, want beiden zorgden voor veel gesprekstof.”

Tot zover de weemoed, beide dames praten vol lof en met veel plezier over hun vertrekkende bazen. “Willem is druk, Wouter de luisteraar”, weet Gerrie. “De Bourgondiër versus de Calvinist. Waar Willem meer de sociale baas is, is Wouter vooral wetenschappelijk gericht.” “Willem wil het alle medewerkers naar de zin maken”, vult Wilma aan. “Hij is heel attent met verjaardagen of op secretaressedag. Hij organiseerde ook de jaarlijkse uitjes. Met als bijkomend probleem dat hij zoveel lol had in de verrassing, dat hij die nooit voor zich kon houden! Willem heeft oog voor alle details en heeft een fenomenaal geheugen. Hij kan je hele boeken navertellen, of details over klanten van 15 jaar geleden. Alsof er een filmpje wordt teruggedraaid.”

“Als er moeilijke privé-omstandigheden zijn”, zegt Gerrie, “krijg je alle steun en begrip van hem. Wouter heeft die sociale antenne niet zo. Hij vraagt niet zo veel, ziet het al gauw als een inbreuk op je privacy. Maar in persoonlijke gesprekken, meer dan in de wandelgangen, blijkt wat een warme man hij is. Dat merk je vooral tijdens de uitjes, dan is hij een heel ander mens. Tijdens het werk is hij heel erg gefocust.”

“Wouter geniet vooral van zijn boot, zijn rust en zijn huisje in Zeeland, terwijl Willem meer de wereld wil zien”, schetst Wilma het verschil in persoonlijkheid.

“Zoals wij Wouter kennen is hij een heel serieuze man, geen moppentapper en dol op klassieke muziek”, lacht Gerrie. “Als je iets zegt over André Hazes, vraagt hij je oprecht wie dat is. Als baas laat hij je ruimte voor je mening, maar als hij het er niet mee eens is, zegt hij dat onomwonden. Maar hij laat je altijd in je waarde.”

“Een ding over Willem mag niet ontbreken. Hij voerde tot voor kort alle sollicitatiegesprekken. Er solliciteerde eens een jonge vrouw, een mooie, charmante, blonde verschijning, naar de functie van secretaresse. En Willem valt op blond. Wij zeggen nog: ‘Willem, pas op, ze is blond, ze moet wel wat kunnen!’, maar hij neemt haar toch aan. Na drie weken viel ze door de mand vanwege haar gebrekkige Nederlands... Gelukkig is ze daarna prima terecht gekomen, maar het tekent Willem. En ja, zijn vrouw, de liefde uit zijn jeugd, is ook blond!”

Wilma: “Wouter laat hier nog een bedrijfsmatige erfenis na: de Mac. Hij zweert bij computers van Apple. Dus alles hier is Mac, waardoor er wel eens spraakverwarring ontstaat met de systemen van klanten! Dat is Wouter; die gelooft ergens in en dan moet het ook op die manier.”

“Maar hij heeft ook een andere kant. We hebben nu bij EVZ veel jonge mensen in huis. Wouter kan daar goed mee omgaan en staat open voor hun ideeën. Hij neemt ze serieus en luistert goed. Dan krijg je ook veel respect terug. Al met al denk ik dat er door de twee uitersten aan karakters een perfecte balans was bij EVZ. Eerst was het een perfect driemanschap, daarna een perfect duo. En volgens mij voelen ze dat zelf ook zo aan.”

Joost Klaverdijk

MOOIE TIJD

Hier volgt een gedicht voor allen die aan 't eind zijn van hun baan, zij die 't pensioen gaan halen of vervroegd uit treden gaan.

De een is dan wat droevig, de ander roept: 'hoera'!

Maar dat je nuttig voor de maatschappij blijft, dat gaan we nu eens na.

Je scheidt al arbeidsplaatsen, verenigingen trekken je aan, de politie heeft aan jou geen zorgen, op voetbalvelden blijf jij rustig staan. Je laat het geld flink rollen, spaart niet meer voor de oude dag, je betaalt heel veel belasting, doet niet aan crimineel gedrag.

Voor half geld mag je reizen op een seniorenkaart, in de auto rij je voorzichtig, 't hoeft niet meer met zo 'n vaart, je laat je wagen goed onderhouden, je kijkt niet op wat poen, buiten de spits zit je op de wegen en verlengt het toeristische seizoen.

Dit afscheid is een overgang naar een nieuw bestaan: Vissen, bridgen, musiceren of willen jullie naar de maan? Naar Bangkok of naar Neeltje Jans worden reizen voorbereid. Wij wensen jullie beiden nog een hele mooie tijd.

Aad & Anita de Jong, Wageningen

GESCHIEDENIS SCHRIJVEN

Voor Wouter en Willem, en andere ingewijden in de geschiedenis van de Lage Landen

In den beginne ...
ontmoetingen in het zuiderland.

Heersers der Nederlanden ...
werden jullie en ik was getuige.

Voorspoed en twist ...
hebben ons niet gescheiden.

Op de drempel van een nieuwe tijd ...
blijven we elkaar ontmoeten.

Veel voorspoed toegewenst
in de nog komende geschiedenis.

Harm Muis

BIJ HET AFSCHEID VAN TWEE ORBA®-HEREN

Van onze Haagse redactie

We schrijven het jaar 1987. Vanuit een afsplitsing van Bureau Van Spaendonck ontstaat het bureau EVZ. Functiewaardering was in die tijd een serieuze zaak. Dat is het altijd al geweest en dat zal nog lang zo blijven. Immers, functiewaardering is het fundament onder beloningsverhoudingen. Bij bedrijven, binnen branches en bedrijfstakken, kortom binnen werkend Nederland. Werkgeversvereniging AWWN, systeemhouder van het ORBA®-systeem voor functiewaardering en toonaangevend speler op de Nederlandse markt verleent in dat jaar licentie voor de toepassing van ORBA aan het drietal heren, waarvan de beginletters van hun achternaam E, V en Z zijn. AWWN spreekt daarmee haar vertrouwen uit in de deskundigheid en de integriteit van deze heren en daarmee van het adviesbureau EVZ, dat in de jaren daarna op uitstekende wijze de cliënten in haar markt adviseert over en ondersteunt bij de toepassing van het systeem.

Nadat eerder afscheid werd genomen van Jan Willem van Eijck, nemen we nu afscheid van de heren Verschuur en Van Zelst, die wij, bevoorrecht als wij zijn, Wouter en Willem mogen noemen. Beide heren hebben de afgelopen jaren op degelijke en betrouwbare wijze blij gegeven van bedoelde deskundigheid, integriteit en gevoel voor kwaliteit als het gaat om de toepassing van het ORBA®-systeem. Hier passen slechts woorden van dank, waardering en respect. Voor AWWN zijn Wouter en Willem nu ridder in de orde van ORBA. Wij wensen hen nog veel gezondheid en levensvreugde toe...

Ares Dijkstra, AWWN

HOE OBJECTIEF IS OBJECTIEF

Met veel plezier kijk ik terug op de contacten van EVZ, dat was bij Maple Leaf als hoofd P&O in de jaren '93/'94 en bij Van Gend en Loos in '02/'03 als interim manager.

Bij Maple Leaf was het vooral met Wouter bij de invoering van ORBA. Na veel wikken en wegen kozen we, een 'Kauwgomballenfabriek' met Sportlife in haar assortiment uit Amsterdam, voor EVZ uit Tilburg. Ook in die tijd waren er files. Geen tijd om te beginnen was Wouter te gek. Op maandagochtend beginnen om 09.00 was geen probleem. Eerst dacht ik nog die man moet dan vertrekken bij nacht en ontij. Geen service ging Wouter te ver. Hij was er gewoon ruimschoots op tijd. Op mijn vraag hoe laat hij was vertrokken, vertelde hij: "gisteravond". Wat een plichtsbetrachting dacht ik. Ik realiseerde mij pas later dat hij gewoon had overnacht in het nabij gelegen Bastion hotel. In de afronding van het traject was het hoogtepunt de zaterdag-sessie. Een bijeenkomst waarin het bouwwerk van ons gezamenlijk - dé functiestructuur van Maple Leaf - werd besloten. Met veel hoffelijkheid wist Wouter de geschilpunten tussen de afdelingsmanagers weg te strijken. Een uiterst nuttige, leerzame en vooral ook plezierige sessie waar hard is gewerkt. De droge humor van Wouter met het brabante van Kees Verbunt zorgden voor de brandstof.

Bij Van Gend en Loos herinner ik mij het kunststukje bij het aanpassen en vergelijken van de chauffeursfuncties in Orba en Bakkenist. Het was "millimeteren" in de twee functie-analysesystemen om tot een eenduidige vergelijking te komen. Voor Van Gend en Loos hing er veel vanaf, meer dan 70% van de bezetting was aan de functie gekoppeld. Met Ruud Niessen, Luc Jongbloed en Willem hebben we felle discussies gevoerd. De kern van Willem was: "hoe objectief is objectief?". Het was zo objectief dat wij, opdrachtgever en EVZ, de vakorganisaties hebben weten te overtuigen. Zo is het objectief in het land van functiewaardering. Voor mij een leerpunt voor de opdrachtgever een grote besparing.

Rob Storm, Storm HRM Consult

GEESTESKIND

Geachte heren Verschuur en Van Zelst, beste Wouter en Willem, Mannen met vooruitziende blik vinden briljante opvolgers om hun geesteskind te vervolmaken. We zullen gaan zien of de historie zich herhaalt: splitsen de opvolgers zich mettertijd af van een gegroeid Bureau EVZ, zoals jullie dat in 1988 samen met Jan Willem van Eijck deden van het grote Van Spaendonck? Of blijven ze een overzichtelijke, snelle specialist op fuwa-, beoordelings- en beloningsvraagstukken? In elk geval heb ik met veel waardering Wouter ervaren in de periode 1988-1997 voor mooie beloningsvraagstukken binnen Cehave nv. Willem van Zelst kwam ik pas de afgelopen jaren tegen in de horeca, eerstens in 2002 om nieuwe referentiefuncties voor de partycatering te maken en laatstens in 2008 om te filosoferen over binding van mensen in onze mooie horeca- en partycateringbranche. Gentlemen, het was mij altijd een genoegen en jullie leerzame inzichten heb ik zeer gewaardeerd.

Het gaat jullie bijzonder!
VDB Groep Services BV, Pierre Smits, Algemeen directeur

BEZIELENDE LEIDING

Geachte heren Verschuur en Van Zelst, beste Wouter, beste Willem, Hartelijk dank voor de uitnodiging voor jullie afscheidsreceptie. Met jullie vertrek komt er dan een einde aan aanwezigheid van naamgevers bij jullie inmiddels geheel ingeburgerde organisatieadviesbureau EVZ. Een bureau dat naar mijn inschatting onder jullie bezielende leiding en inspanningen een aardig steentje heeft bijgedragen aan functieverhoudingen binnen werkend Nederland, zo niet aan arbeidsverhoudingen. Samen met mede-naamgever Jan Willem van Eijck waren jullie in de starttijd misschien niet meer echt pionier te noemen, maar van doorontwikkeling op de grondslagen van (U)GM is zeker sprake. Ik denk aan jullie eigen beschrijvingswijze en toch ook wel eigen normering. Met inmiddels ouderlingen als Luc en Ruud, medioren als Tom en de nieuwelingen hebben jullie verder nieuwe verwante zijpaden ingeslagen en zo de bestaansbasis voor het bureau verbreed en verstevigd. Wij vertrouwen er op dat de 'nieuwe generatie' EVZers even gedegen voortgaat en wensen jullie een plezierige, zorgeloze en vooral gezonde 'oude dag' toe.

We komen er de 11e juni graag enige versnaperingen in vloeibare dan wel vaste vorm op innemen. Ook dat soort zaken was jullie altijd wel toevertrouwd.

Bas Vermeulen en Peter Kersten, De Unie

WILLEM EN WOUTER: EEN ANEKDOTE.....

Ik kwam voor het eerst 'in aanraking' met de heren toen ik in dienst trad als personeelsmanager bij Mn Services in Rijswijk, het bedrijfstakpensioenfonds voor de Metaalnijverheid.

Willem van Zelst en Wouter Verschuur werden aan mij voorgesteld door Ed Wijnants, die beide heren omschreef als zeer ter zake deskundig. Ter zake deskundig sloeg op het mystieke vak van functiebeschrijving en -waardering, voor velen een grote magieke, zwarte box van geheimen, die eigenlijk niet onthuld mochten worden aan de gewone mensheid. Bij hoge uitzondering wilden Willem en Wouter, zo mocht ik ze zelfs na enige tijd noemen, mij een paar van die geheimen onthullen, mits - en dat werd er met klem bij verteld - die de afdeling personeelszaken niet zouden ontstijgen! Voordat ik mij mocht laten inwijden in de werkelijke geheimen, werden mij een aantal fabels onthuld van hetgeen absoluut NIET waar was, maar waarin de functievervullers of -gebruikers heilig geloofden: Een daarvan was, dat het aantal punten, en daarmee de waarde, van de functie rechtsevenredig samenhang en groeide met het aantal letters of woorden waarmee de functie beschreven was. Kort en bondig samengevat onder het motto: "wie schrijft, die blijft!"

Een tweede fabel betrof het aantal aan de functiehouder rapporterende medewerkers: Ook daarmee zou een absoluut lineair verband worden onthuld, dat als volgt luidde: De zwaarte van de functie gaat linea recta omhoog met het aantal medewerkers dat aan de betrokkene rapporteert. Ook hier weer kort en bondig samengevat onder het al oude Joodse spreekwoord: "Ik wens u veel personeel toe!"

Na deze twee zgn 'Kernfabelen' van de functiewaarderingwetenschap, volgde een uitleg over wat het dan WEL inhield. Het moet mij van het hart, dat ik niet de gehele uitleg tot mij heb genomen van beide wijze heren, maar de kern en hoofdlijn van het verhaal was onmiskenbaar het volgende, wat overigens mijn bewondering en waardering voor de heren de afgelopen jaren zeker niet heeft doen verkleinen. Het werd mij als volgt samenzweerderig toevertrouwd: "Kijk Con, de hoofdregel van functiewaarderen zit 'm niet in de functie zoals die beschreven aan u wordt toevertrouwd; 'neen', driewerf 'neen': De eerste en hoofdstellingregel luidt: Kijk primair naar het (school)nivo van degene die de functie uitoefent: Is dit van een middelmatig nivo, dan betreft het automatisch een middelmatig zwaar te waarderen functie, knoop deze regel in uw hoofd en 99% van alle functiewijsheid is aan u ontvouwd" Aldus beide heren, waarbij vooral Wouter zijn ogen nog eens liet rollen en opmerkelijk zwaar zuchtte.

Wat kon ik tegen zoveel wijsheid inbrengen...

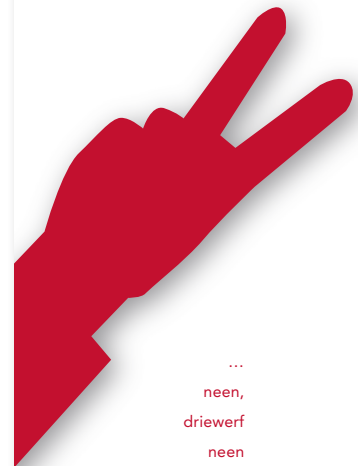
Con de Ruig, HR Maersk Centraal Europa

FABELTJES ONTHULD

...
hoe langer de functienaam,
hoe hoger de waardering

...
een functie is zwaarder als
er meer medewerkers aan de
betrokkene moet rapporteren

...
neen,
driewerf
neen

